

Dat was Pim Gras, dit is H III, NOS Jazz, MdR. De Geschiedenis van de jazz, deel 27.

laet 1 Duke Ellington a/h Cotton Club Orchestra: Saturday night function
B/5 - 3:03 - RCA Victor 741 028 (Ellington, Bigard)

In de jaren twintig werden in New York's zwarte wijk Harlem op zaterdagavond privé religieuze bijeenkomsten belegd. Extroverte, uitbundige aangelegenheden die met enige regelmaat op een nachtelijk feestje uitliepen zodat de gelovigen zondagachtend nog enigzins beneveld in de kerk verschenen en dominee ~~████~~ een boet-predikatie kon houden.

"Saturday night function" van Duke Ellington en Barney Bigard ~~████~~ ^{Jan}

~~████~~ zaterdagavondbijeenkomst, ~~████~~ Ellington and his Cotton Club Orchestra namen het 16 januari 1929 voor Victor op en de soli werden gespeeld door Johnny Hodges-altsaxofoon, Barney Bigard-klarinet Artie Whetsol-trompet en Joe Nanton-trombone. Kort hierna verliet trompettist Bubber Miley de band, in mei ging hij met Noble Sissle naar Europa, in 1931 financierde Ellington's manager Irving Mills een grote band voor hem, maar kort daarop bleek dat hij tbc had. Miley overleed in 1932. Zijn plaats bij Ellington werd ingenomen door Charles Melvin Williams, Cootie Williams -ik weet niet hoe hij aan de bijnaam 'Luis' gekomen is- die 24 juli 1910 geboren werd in Mobile, Alabama. Hij begon in de schoolband met trombone, tuba en drums, leerde daarna zichzelf trompet spelen, maar had later toch wat lessen. Zomer 1924 toerde hij met de Young Family Band waarin ook Lester Young, in '26 verhuisde hij naar Florida, om daar vandaan met de Alonzo Ross Band in New York aan te komen, maart 1928. Hij speelde o.a. bij Happy Ford en Fletcher Henderson voor hij februari 1929 bij Duke Ellington de opvolger werd van Bubber Miley. Trombonist Joe Nanton ^{Can de trompetist} bracht hem in korte tijd de demper- en growl-technieken bij die Miley en ~~████~~ ^{Nanton} ontwikkeld hadden.

De dagelijkse, één uur durende radio-uitzendingen door Ellington vanuit de Cotton Club hadden de band grote populariteit bezorgd, de filmaatschappij RKO maakte daarom in februari '29 een korte geluidsfilm met de band. Het verhaaltje ging over een populaire danseres die zeer jong sterft, die rol werd onder haar eigen naam gedaan door de zeer fraaie Freddie ^{*}Washington.

laet 2 Duke Ellington: Cotton Club Stomp (Hodges, Ellington, Carney)
A/6+7 (op appl.) - 1:22 en faden - Privateer PRV 102

* *Fredi*

"Cotton Club Stomp" uit de RKO film 'Black and tan fantasie' van februari 1929 met de Duke Ellington Band en danseres Freddie^{*} Washington. ~~_____~~

~~_____~~. Hetzelfde stuk, om het nog eens goed te horen, nu in een gefakeerde live-opname in de club waarvoor het gemaakt was door Ellington, altsaxofonist Johnny Hodges en baritonsaxofonist Harry Carney. Niet/daarom speelt hij er een belangrijke rol in, Ellington begreep al vroeg dat Carney's geluid op de bariton te bijzonder was om dat zonder meer te gebruiken voor de grond-noten in de saxofoonsectie. Dus liet hij hem soms melodisch belangrijker noten spelen, of zelfs geheel afwijkende partijen, zoals in "Cotton Club Stomp". Radio werd dag en nacht live uitgezonden, maar muziek voor de plaat live opnemen moest nog 15 jaar wachten. Komt: nep in de Victor Studio met Ellington-manager Irving Mills als Master of Ceremonies.

laaat 3 Duke Ellington: Cotton Club Stomp (Hodges, Carney, Ellington)
B/2 - 2:20 faden in afk. - RCA Victor 741 029

Irving Mills en, wat wij nu zeker als denigrerend ervaren, 'Dukie' Ellington. "Cotton Club Stomp" voor de nachtclub, ~~_____~~ soli van Freddie Jenkins-trompet, Johnny Hodges-altsaxofoon en Barney Bigard-klarinet, Victor-opname van 12 april 1929. Vanwege de shows in de Cotton Club speelde de band veel van dit soort materiaal, een groot deel daarvan werd geschreven door de vaste Cotton Club componist Jimmy McHugh, die nu 85 is, maar op een heel enkele uitzondering na maakte Ellington ^{altijd} de arrangementen. Voorbeeld: "Hot feet".

idem Duke Ellington a/h Cotton Club Orchestra: Hot feet (McHugh, Fields)
A/5 - 2:40 - idem

"Hot feet", Victor, 7 maart 1929 met Cootie Williams-scaatzang en Freddie Jenkins-trompet, Johnny Hodges-altsaxofoon, Joe Nanton-trombone, Barney Bigard-klarinet. De kopersectie van de band - drie trompetten en ~~XXX~~ één trombone, werd in augustus tot vijf man uitgebreid door een tweede trombonist, Juan Tizol, die niet een schuif- maar ventiel-instrument bespeelde. Hij werd 22 januari 1900 in San Juan op Porto Rico geboren, had les van zijn oom Manuel en kwam in 1920 met het Marie Lucas Orchestra naar de USA. Hij speelde o.a. bij Bobby Lee en de White Brothers voor hij augustus '29 naast Joe Nanton kwam te zitten bij Duke Ellington. 16 september: "Haunted nights".

laaat 4 Duke Ellington a/h Orchestra: Haunted nights (Duke Ellington)
A/3 - 3:12 - RCA Victor 741 039

Zijn orkest zag er nu als volgt uit:

Cootie Williams, Arthur Whetsol en Freddie Jenkins-trompetten,
Joe Nanton en Juan Tizol-trombones,
Johnny Hodges-alt,sopraansaxofoon en klarinet,
Barney Bigard-tenorsaxofoon en klarinet,
Harry Carney-bariton en altsaxofoon, klarinet.

Duke Ellington-piano, Fred Guy-banjo, Wellman Braud-bas,
Sonny Greer-drums.

